

ความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ในจังหวัดเชียงใหม่และลำปาง

กรวิก พรนิมิตร*

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป คณะพาณิชยศาสตร์และการอุตสาหกรรมบริการ วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน โทรศัพท์ 08-1883-7270 อีเมล: wittymaxi@hotmail.com DOI: 10.14416/j.kmutnb.2017.10.003

รับเมื่อ 25 สิงหาคม 2560 ตอบรับเมื่อ 28 กันยายน 2560 เผยแพร่ออนไลน์ 30 ตุลาคม 2560

© 2017 King Mongkut's University of Technology North Bangkok. All Rights Reserved.

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ในจังหวัดเชียงใหม่และลำปาง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 554 คน วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่อหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ และทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test of Independent) กำหนดความเชื่อมั่น 95% ให้ $P \text{ value} \leq .05$ Significant Level (α) ที่ .05 และทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะเป็นเส้นตรง ใช้สถิติ General Linear Model : Multivariate ผลการศึกษา พบว่ามีความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 65.9 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.1 มีความรู้ความเข้าใจ การดำเนินชีวิตใน “โลกยุค 4.0” อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.4 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.6 มีความรู้ความเข้าใจนโยบายการศึกษาตามนโยบาย Thailand 4.0 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 65.3 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.7 พบว่าความสัมพันธ์ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ กับความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test of Independent) กำหนดความเชื่อมั่น 95% ให้ $P \text{ value} \leq .05$ Significant Level (α) ที่ .05 พบว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน ทำให้มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และทดสอบ เป็นการวัดความสัมพันธ์ในลักษณะเป็นเส้นตรง ใช้สถิติ General Linear Model : Multivariate est. และพบว่าตัวแปรด้าน เพศ อายุ และอาชีพมีความสัมพันธ์ผกผันกันเป็นเส้นตรง (ไปในทางตรงกันข้าม) หมายถึงประชากรศาสตร์ เพศ อายุ และอาชีพที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ, ความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0, นโยบาย Thailand 4.0 ในจังหวัดเชียงใหม่และลำปาง

Thailand 4.0 Policy Perception among Residents in Chiang Mai and Lampang Provinces

Korawik Pornnimit*

Department of General Education, Faculty of Commerce and Hospitality Industry, Lampang Inter-Tech College (LIT), Lampang, Thailand

* Corresponding Author, Tel. 08-1883-7270, E-mail: wittymaxi@hotmail.com DOI: 10.14416/j.kmutnb.2017.10.003

Received 25 August 2017; Accepted 28 September 2017; Published online: 30 October 2017

© 2017 King Mongkut's University of Technology North Bangkok. All Rights Reserved.

Abstract

The purpose of this study is to investigate people's understanding of the government's Thailand 4.0 policy vision among people living within Chiang Mai and Lampang provinces. Questionnaires were administered for data gathering from the subjects (n=544). The frequency distribution, percentages, Chi square test and the Multivariate General Linear Model were applied in statistical analysis. As results, 65.9 percent of respondents had a moderate level of knowledge related to the concept while 34.1 percent reported their least understanding. The majority (66.4) percent demonstrated a moderate level of overall knowledge on living in the revolutionary time of Industry 4.0, the counterpart (33.6 percent) showed the least awareness about the domain. Furthermore, 65.3 percent exposed a moderate level of comprehension on "Thailand 4.0 education" whereas the remaining 34.7 percent indicated their lowest level of understanding. The Chi-Square test was conducted to determine existing relationships between sex, age, education, occupation and the dependent variable, i.e. understanding of Thailand 4.0. Correspondingly, significant relationships were found between them. The multivariate general linear model revealed the inverse linear associations between independent variables (sex, age, career) and different aspects of understanding on Thailand 4.0.

Keywords: Understanding, Understanding of Thailand 4.0 Policy, Thailand 4.0 Policy Perception among Residents of Chiang Mai and Lampang

1. บทนำ

จากรายงานของธนาคารโลก (มูลนิธิธัมมพัฒน์: 30 มิถุนายน 2560) ในปี 2554 ธนาคารโลก (World Bank) ได้ยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศไทยจากระดับประเทศที่มีรายได้ปานกลางขั้นต่ำ (Lower Middle-income Country) ขึ้นมาเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle-income Country) จากที่ไทยมีความก้าวหน้าในการลดความยากจนขั้นรุนแรงอย่างเห็นได้ชัด และกระจายความมั่งคั่งไปยังคนไทยทุกคน เศรษฐกิจไทยเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 7.7 ต่อปี ตลอดสี่สิบปีที่ผ่านมา จนถึงปี พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นช่วงวิกฤติเศรษฐกิจเอเชีย (วิกฤติต้มยำกุ้ง) แต่ในปี พ.ศ. 2557 ประเทศไทยยังคงมีคนยากจนอยู่ 7.1 ล้านคน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือและสามจังหวัดชายแดนใต้ มีช่องว่างระหว่างกรุงเทพฯ และชนบทที่ขยายตัวกว้างขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในเรื่องระดับรายได้ครัวเรือน การใช้จ่าย การศึกษา ทักษะ และผลิตภาพ การเติบโตทางเศรษฐกิจได้ชะลอตัวลงเหลือร้อยละ 3.3 ต่อปี ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา (พ.ศ. 2548–2558) ราคาสินค้าเกษตรที่เพิ่มสูงเป็นประวัติการณ์ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ราคาสินค้าเกษตรจึงปัจจัยหลักที่เคยทำให้ความยากจนลดลงได้ในอดีต แต่ภายในแค่ช่วงเวลาหนึ่งปีซึ่งเป็นช่วงวิกฤติทางการเมือง (พ.ศ. 2556–2557) ราคาสินค้าเกษตรได้ลดลงถึงร้อยละ 13 การเติบโตของผลิตภาพแรงงานได้ลดลงจากเดิมที่ร้อยละ 6.8 (พ.ศ. 2529–2539) เหลือร้อยละ 2.6 (พ.ศ. 2547–2557) ความเชื่อมั่นด้านการส่งออกลดลงเหลือน้อยกว่าร้อยละ 1 (พ.ศ. 2555–2557) จากเดิมที่เคยอยู่ที่ร้อยละ 15 (พ.ศ. 2529–2539)

ปัจจุบัน 2560 ไทยได้สูญเสียช่วงเวลาที่ยังมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงกว่าประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค การเติบโตของเศรษฐกิจไทยในช่วงหลังได้ชะลอตัวลง โดยรายได้ต่อหัวประชากรของไทยที่ธนาคารโลกได้กำหนดว่า ประเทศที่จะก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง เป็นประเทศที่มีรายได้สูง จะต้องมียาได้ต่อหัวสูงกว่า 12,746 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี ขณะที่ไทยมียาได้เฉลี่ยต่อ

หัวประมาณ 5,410 ดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2557 หากอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยยังอยู่ในระดับนี้ ประเทศไทยต้องใช้เวลากี่สิบปีเพื่อบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงได้จึงถือว่าขณะนี้ประเทศไทยได้ติดอยู่ในกับดักรายได้ปานกลาง

ดังนั้น รัฐบาลจึงได้ประกาศนโยบาย Thailand 4.0 เพื่อเป็นเครื่องมือที่จะก้าวให้พ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง โดยรัฐบาลได้ออกพิมพ์เขียวนโยบาย Thailand 4.0 เมื่อ พฤศจิกายน 2559 ขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืนในระยะเวลา 20 ปี (2560–2579) นโยบาย Thailand 4.0 อาจเป็นการปฏิรูปประเทศขนาดใหญ่ อย่างเป็นระบบ พร้อมกับตั้งเป้าหมายให้ประเทศไทย กลายเป็นประเทศโลกที่หนึ่งที่มีรายได้สูง (ประเทศพัฒนาแล้ว) ภายในปี 2575 หรือในอีก 15 ปี Thailand 4.0 กำหนดเป้าหมายให้เกิดความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจเป็น “ระบบเศรษฐกิจที่เน้น การสร้างมูลค่า” (Value - Based Economy) ที่ขับเคลื่อนด้วย นวัตกรรม เทคโนโลยีและ ความคิดสร้างสรรค์ พ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง โดยมีรายได้ต่อหัวประชากรที่เพิ่มขึ้นจาก 5,410 ดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ. 2557 เป็น 15,000 ดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ. 2575 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากระดับร้อยละ 3–4 เป็นร้อยละ 5–6 ตามศักยภาพที่ควรจะเป็นของประเทศ ภายใน 5 ปี การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GNP) จากร้อยละ 1.3 ในปี พ.ศ. 2556 เป็นมากกว่าร้อยละ 5 ต่อปีอย่างต่อเนื่องภายใน 10 ปี ผลักดันให้ประเทศไทย เป็น Trading & Service Nation ในระดับภูมิภาค ภายใน 10 ปี ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางตลาดทุนของ ASEAN ภายใน 10 ปี มี 5 บริษัทข้ามชาติระดับโลก สัญชาติไทย ภายใน 10 ปี มีความง่ายในการประกอบธุรกิจ อยู่ใน 10 ลำดับแรกของโลก ภายใน 10 ปี เพิ่มระดับ การวิจัยและพัฒนา จากร้อยละ 0.25 GDP ในปี พ.ศ. 2553 เป็นร้อยละ 4.0 (เทียบเท่าประเทศเกาหลีใต้) สร้าง โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาให้แข็งแกร่งภายใน 5 ปี เพื่อ ปรับเปลี่ยนสัดส่วนการพัฒนา เทคโนโลยีของตนเองต่อ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากภายนอก จาก 10:90 ในปัจจุบัน

เป็น 30:70 ภายใน 10 ปี และปรับขึ้นเป็น 60:40 ภายใน 20 ปี

จะเห็นได้ว่า นโยบาย Thailand 4.0 เป็นนโยบายใหม่ ประกาศใช้ไม่ถึง 1 ปี และแยกคณะทำงาน เป็นหลายกลุ่ม แบ่งระยะเวลาดำเนินงานแบบเร่งด่วนเป็นพื้นที่ เช่น โครงการพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออก โครงการพัฒนา ด้านเทคโนโลยี โครงการพัฒนานวัตกรรม โครงการพัฒนา กลุ่มจังหวัด โครงการเอสเอ็มอี คณะทำงานแต่ละกลุ่มได้ ร่วมแรงร่วมใจกันทำงานและผลักดันนโยบายนี้ให้สัมฤทธิ์ผล เพื่อให้ประชาชนทุกคนได้รับผลประโยชน์ที่จับต้องได้ ดังที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (4 มกราคม 2560) มีมติเห็นชอบ โครงการดำเนินงานโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และจัดกิจกรรม เพื่อพลิกโฉมประเทศสู่ “Thailand 4.0” จำนวนเงิน 125,605,500 บาท แก่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สทท.) ทำประชาสัมพันธ์ในเรื่อง การพัฒนาเศรษฐกิจ ของไทยมุ่งการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไปสู่ “Thailand 4.0” การสร้างความตระหนักและ รับรู้ต่อทิศทางการปรับเปลี่ยนแนวการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศต่อสาธารณชน โดยกำหนดกลยุทธ์การจัด นิทรรศการและงานสัมมนาในระดับนานาชาติในประเทศ ภายใต้ชื่อ “Opportunity Thailand” ในวันพุธที่ 15 กุมภาพันธ์ 2560 เพื่อแสดงศักยภาพและความพร้อม ของประเทศในการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค (Gateway of ASEAN)

นโยบาย Thailand 4.0 ด้านการศึกษา มุ่งหมาย การเตรียมคนไทย 4.0 เพื่อก้าวสู่โลกที่หนึ่งบ่มเพาะ คนไทยให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ใน ศตวรรษที่ 21” ควบคู่ไปกับการพัฒนา “คนไทย 4.0 สู่โลกที่หนึ่ง” คือ มีปัญญาที่เฉียบแหลม (Head) มีทักษะที่เห็นผล (Hand) มีสุขภาพที่แข็งแรง (Health) และมีจิตใจที่งดงาม (Heart) การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นเงื่อนไขที่จำเป็นในการเตรียม คนไทย 4.0 จะครอบคลุมการปรับเปลี่ยนใน 4 มิติ ดัง ต่อไปนี้ 1) เปลี่ยนจากคนไทยที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำกัด เป็นคนไทยที่มีความรู้ และทักษะสูง มีความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรม 2) เปลี่ยนจาก

คนไทยที่มองเน้นประโยชน์ส่วนตัว เป็นคนไทยที่มีจิต สาธารณะ และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม 3) เปลี่ยนจาก คนไทยแบบ Thai-Thai เป็นคนไทยแบบ Global Thai มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและสามารถยืนอย่างมี ศักดิ์ศรีในเวทีสากล 4) เปลี่ยนจากคนไทยที่เป็น Analog Thai เป็นคนไทยที่เป็น Digital Thai สามารถดำรงชีวิต เรียนรู้ทำงานและประกอบธุรกิจได้อย่างเป็นปกติสุข ในโลกยุคดิจิทัล โดยเริ่มจากการเสริมสร้างให้เกิดการ เจริญเติบโตในตัวคน (Growth for People) ผ่านการสร้าง สังคมแห่งโอกาส เพื่อเติมเต็มศักยภาพ เมื่อคนเหล่านี้ได้รับการ เติบโตเต็มศักยภาพอย่างเต็มที่ จะกลายเป็นตัวหลัก ในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโต (People for Growth) และ นำพาประเทศสู่ความมั่งคั่ง มั่นคงและยั่งยืนอย่างแท้จริง ดังนี้

1. การปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้แนวคิด Growth for People/People for Growth นำมาสู่ประเด็นท้าทาย ดังต่อไปนี้ 1) จะพัฒนาอย่างไรให้คนไทยเป็นคนที่ มีแรงบันดาลใจ มีความมุ่งมั่น เพื่อให้มีชีวิตอยู่อย่างมีพลังและ มีความหมาย (Purposeful People) 2) จะพัฒนาอย่างไร ให้คนไทยเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถ ในการรังสรรค์นวัตกรรม (Innovative People) 3) จะพัฒนา อย่างไรให้คนไทยเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถ ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง (Mindful People) จะพัฒนาอย่างไรให้ คนไทยเป็นคนที่มุ่งการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ (Action-Based People) จากประเด็นท้าทายดังกล่าวข้างต้นนำมาสู่ “การปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้” ของคนไทยทั้งระบบ

2. การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ มีความมุ่งมั่น เพื่อให้มีชีวิตอยู่อย่างมีพลังและมีความหมาย (Purposeful Learning) ดังนี้ 1) ปรับเปลี่ยนจากการเรียน แบบเฉื่อยชา (Passive Learning) เป็นการเรียนด้วยความ กระตือรือร้น (Active Learning) 2) ปรับเปลี่ยนจากการเรียน ตามภาคบังคับ (Duty-Driven) เป็นการเรียนที่เกิดจาก ความอยากรู้ อยากทำ และอยากเป็น (Passion-Driven) 3) ปรับเปลี่ยนจากการเรียนตามมาตรฐาน (Standardized) เป็นการเรียนเพื่อตอบโจทย์เฉพาะบุคคล (Personalized)

3. การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปมเพาะความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ (Generative Learning) 1) ปรับเปลี่ยนจากการเรียนรู้ในห้องเรียนในโรงเรียน และในระบบ เป็นการเรียนรู้ นอกห้องเรียน นอกโรงเรียน และนอกระบบ 2) ปรับเปลี่ยนจากการเรียนจากข้อเท็จจริง (Fact-Based) เป็นการเรียนที่เริ่มจากการใช้ความคิด (Idea-Based) ปรับเปลี่ยนจากการคิดในกรอบ (In the Box) เป็นการคิดนอกกรอบ (Out of the Box) ปรับเปลี่ยนจากการเรียนแบบถ่ายทอด (Transmitting) เป็นการเรียนแบบชี้แนะ (Mentoring) การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง (Mindful Learning) ดังนี้

4. ปรับเปลี่ยนจากการเน้นผลประโยชน์ร่วม (Common Interest) 1) เป็นการเน้นสร้างคุณค่าร่วม (Sharing Value) 2) ปรับเปลี่ยนจากการมุ่งเน้นความคิดสร้างสรรค์ในรายบุคคล (Individual Creating) เป็นการมุ่งเน้นการระดมความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม (Common Creating) 3) ปรับเปลี่ยนจากการให้รางวัลจากการแข่งขัน (Competing Incentive) เป็นการให้รางวัลจากการทำงานร่วมกัน (Sharing Incentive)

5. การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อมุ่งการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ (Result-Based Learning) 1) ปรับเปลี่ยนจากการเรียนโดยเน้นทฤษฎีเป็นการเรียนที่เน้นการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา 2) ปรับเปลี่ยนจากการเรียนแบบฟังบรรยาย เป็นการทำโครงการและแก้ปัญหาโจทย์ในรูปแบบต่างๆ 3) ปรับเปลี่ยนจากการวัดความสำเร็จจากระบบการนับหน่วยกิต เป็นการวัดความสำเร็จจากการบรรลุผลสัมฤทธิ์ 4) ปรับเปลี่ยนจากการเรียนเพื่อวุฒิการศึกษา เป็นการเรียนเพื่อการประกอบอาชีพ การพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษยย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 และการเตรียมคนไทย 4.0 สู่อุบัติที่หนึ่งผ่าน 4 กระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวจะเป็นหัวใจสำคัญในการเปลี่ยนผ่านสังคมไทยไปสู่ “สังคมไทย 4.0” นั่นคือสังคมที่มีความหวัง (Hope) สังคมที่เปี่ยมสุข (Happiness) และสังคมที่มีความสมานฉันท์ (Harmony) ในที่สุด

การพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษยย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 และการเตรียมคนไทย 4.0 สู่อุบัติที่หนึ่ง ผ่าน 4 กระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวจะก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนเป้าหมายและระบบการบริหารจัดการ การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ และทักษะครู หลักสูตรการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนการสอนตลอดจนระบบนิเวศของการเรียนรู้

วิทยาลัยอินเตอร์เทคโนโลยีได้ตระหนักในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อจะก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนเป้าหมายและระบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ และทักษะครู หลักสูตรการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนการสอนตลอดจนระบบนิเวศของการเรียนรู้ การพัฒนาสู่ “แรงงาน 4.0” ที่มีความรู้และทักษะสูงพร้อมๆ กับเรื่อง การศึกษาขั้นพื้นฐาน การปรับเปลี่ยนและการพัฒนาทักษะและอาชีพ โดยการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษยย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 และการเตรียมคนไทย 4.0 สู่อุบัติที่หนึ่ง ผ่าน 4 กระบวนการเรียนรู้ข้างต้น และถ้าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ประชาชนจะได้ปรับตัวและเป็นแรงงานสนับสนุนนโยบาย Thailand 4.0

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะทำวิจัย เรื่อง ความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ในจังหวัด เชียงใหม่และลำปาง เพื่อนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการสร้างความเข้าใจและกำหนดกลยุทธ์การปรับเปลี่ยน กระบวนการเรียนรู้ การเรียนการสอนของสถานศึกษา และเป็นกลไกหนึ่งในการมีส่วนร่วมสร้างความพร้อมทางการศึกษาของประเทศตามนโยบาย Thailand 4.0 ต่อไป ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย คือ เพื่อทราบถึงความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ในจังหวัดเชียงใหม่และลำปาง

งานวิจัยนี้ใช้กรอบแนวความคิดและทฤษฎี 3 แนวคิด ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Theory) หมายถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom [1] โดยได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมโดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาพื้นฐานว่ามนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ใน 3 ด้านคือ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย และด้านจิตใจ ได้กล่าวถึง

ด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) ดังนี้ พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความคิดความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งพฤติกรรมทางสติปัญญา 6 ระดับ ได้แก่ 1) ความรู้ (Knowledge) เป็นความสามารถในการจดจำแนกประสบการณ์ต่างๆ และระลึกเรื่องราวต่างๆ ออกมาได้ถูกต้องแม่นยำ 2) ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถบ่งบอกใจความสำคัญของเรื่องราวโดยการแปลความหลัก ตีความได้ สรุปใจความสำคัญได้ 3) การนำความรู้ไปประยุกต์ (Application) เป็นความสามารถในการนำหลักการ กฎเกณฑ์และวิธีดำเนินการต่างๆ ของเรื่องที่ได้อ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้ 4) การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวที่สมบูรณ์ให้กระจายออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้อย่างชัดเจน 5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อยเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันโดยปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้นและมีคุณภาพสูงขึ้น 6) การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการวินิจฉัยหรือตัดสินกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปการประเมินเกี่ยวข้องกับการใช้เกณฑ์คือ มาตรฐานในการวัดที่กำหนดไว้

2. ทฤษฎีการรับรู้ (Theory of Perception) [2] การรับรู้ตามทฤษฎีนี้คือ การแปลความหมายผ่านการสัมผัส โดยกระบวนการรับรู้จะเริ่มจากการมีสิ่งเร้ามากระทบประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้น ผิวหนัง ส่งผ่านกระแสประสาทไปยังสมองเพื่อตีความให้เกิดเป็นความหมาย กระบวนการของการรับรู้ เกิดขึ้นเป็นลำดับดังนี้ ความรู้สึก (Sensing) → ความจำ (Memory) → การเรียนรู้ (Learning) → การตัดสินใจ (Decision Making)

3. แนวคิดนโยบาย Thailand 4.0 [3] หมายถึง จะทำการศึกษาในเนื้อหาเฉพาะนโยบาย Thailand 4.0 ตอนที่ 1 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน กลไกขับเคลื่อนประเทศชุดใหม่ภายใต้ Thailand 4.0 เป้าหมาย Thailand 4.0 และนโยบาย Thailand 4.0 ตอนที่ 2 เฉพาะวาระที่ 1 คือเนื้อหาเกี่ยวกับการเตรียมคนไทย 4.0 เพื่อก้าวสู่โลกที่หนึ่ง

จากการวิจัยของ Phipathananunth *et al.* [4] เรื่องระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 202 คน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง

การศึกษาของ Sriswasdi [5] เรื่อง ความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 400 ราย วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inductive Statistics), t-test, F-test: One-way Analysis of Variance) และเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ เพศ ถิ่นที่กำเนิด ถิ่นที่เติบโต ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

งานวิจัยของ Akkanvanitch *et al.* [6] ได้ศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจการลงทุนกองทุนรวมของลูกค้ายุทธศาสตร์กรู๊ ไทย สาขาโรงพยาบาลพุทธชินราชพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างคือ ลูกค้ายุทธศาสตร์กรู๊ ไทย สาขาโรงพยาบาลพุทธชินราชพิษณุโลก จำนวน 400 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้โปรแกรมทางสถิติ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา และการทดสอบ

ไคสแควร์ (Chi-Square Test) จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์การลงทุนมาก่อนแล้วก็ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องกองทุนรวมอย่างชัดเจน

งานวิจัยของ Wichiranon [7] ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาจาก 9 คณะของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 386 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70

งานวิจัยของเสาวนารถ [8] เป็นการศึกษาความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างใช้จำนวน 363 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่า F-test และทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Sheffe ผลการวิจัยพบว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับดีมากคิดเป็นร้อยละ 72.45 และผลการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ โดยประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ ต่างกันจะมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทุกๆ ด้านแตกต่างกันยกเว้นประชาชนที่มีเพศ และสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน แต่มีการประยุกต์ใช้ไม่แตกต่างกัน

2. วิธีการวิจัย

2.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 ประชากรในการศึกษาค้างนี้ คือประชาชนทั่วไปที่เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าขึ้นไป และผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ในจังหวัดเชียงใหม่ และลำปาง โดยใช้ข้อมูลในเดือนมิถุนายน 2560

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากไม่ทราบจำนวน

ประชากร จึงใช้วิธีการกำหนดจำนวนตัวอย่าง โดยใช้ตามตารางของเคร็กกีและมอร์แกนที่ระบุว่ามีจำนวนประชากรตั้งแต่ 10 คน ถึง 1 แสนคน ได้กำหนดจำนวนประชากรไว้ 384 คน ซึ่งผู้วิจัยจึงเลือกใช้ประชากรจำนวนโดยรวมเท่ากับ 140,000 คน เมื่อเปิดตารางของเคร็กกีและมอร์แกนจะได้ขนาดตัวอย่าง 554 คน ผู้วิจัยเลือกใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงวิธีสะดวก (Specific and Convenience Sampling) ได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1,000 คน และคาดว่าจะได้รับกลับมาเพื่อคัดสรรแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่เป็นเฉพาะแบบสอบถามที่ตอบครบถ้วน คาดว่าจะได้ตามจำนวนขนาดตัวอย่าง 554 คน แบ่งตามจังหวัดได้ดังนี้ จังหวัดเชียงใหม่ ส่งไป 700 ชุด คาดว่าจะได้รับกลับมา 320 ชุด และจังหวัดลำปาง ส่งไป 300 ชุด และคาดว่าจะได้รับกลับมา 234 ชุด รวมส่งไป 1,000 ชุด ได้รับกลับมา 554 ชุด แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและจำนวนแบบสอบถามดีที่ได้รับ

จังหวัด	จำนวนแบบสอบถามส่งไป	จำนวนแบบสอบถามดีที่ได้รับ
1. จังหวัดเชียงใหม่	700 ชุด	320 ชุด
2. จังหวัดลำปาง	300 ชุด	234 ชุด
รวม	1,000 ชุด	554 ชุด

2.2 วิธีการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้

ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ประชุมกลุ่มวิจัยเกี่ยวกับเครื่องมือที่สร้างขึ้น

ทั้งภาษา แนวคิด สำนวน ความเที่ยงตรง

ในสาระสำคัญ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ จึงแบ่งกระบวนการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (Bloom's Taxonomy) [1] โดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาพื้นฐานด้าน

สติปัญญา ประกอบด้วย 6 ระดับได้แก่ 1) ความรู้ เป็นความสามารถในการจดจำแยกประสบการณ์ต่างๆ และระลึกเรื่องราวต่างๆ ออกมาได้ถูกต้องแม่นยำ 2) ความเข้าใจ เป็นความสามารถบ่งบอกใจความสำคัญของเรื่องราว โดยการแปลความหลัก ดีความได้ สรุปใจความสำคัญได้ 3) การนำความรู้ไปประยุกต์ 4) การวิเคราะห์ 5) การสังเคราะห์ และ 6) การประเมินค่า จากหลักการเกิดความรู้ความเข้าใจข้างต้น คณะวิจัยจึงเลือกแบบสอบถาม ที่ใช้ข้อความบอกเล่า และคำอธิบายที่ยาวเพื่อให้อ่านให้เข้าใจ ก่อนตัดสินใจกาเครื่องหมายว่ารู้หรือไม่รู้ หลังการอ่านข้อความนโยบาย Thailand 4.0 แต่ละข้อ ซึ่งมีทั้งหมด 19 ข้อ โดย 10 ข้อแรกเป็นข้อความที่มุ่งให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการดำรงชีวิตในโลกยุค 4.0 ส่วนอีก 9 ข้อถัดมาเป็นนโยบาย Thailand 4.0 เกี่ยวกับด้านการศึกษา

ขั้นที่ 2 ประชุมกลุ่มวิจัยเกี่ยวกับเครื่องมือที่สร้างขึ้นทั้งภาษา แนวคิด สำนวน ความเที่ยงตรงในสาระสำคัญ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ขั้นที่ 3 สร้างแบบสอบถาม เป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ความรู้ความเข้าใจ “Thailand 4.0” ทั้งหมด 19 ข้อเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) มี 2 ตัวเลือก คือ เข้าใจ และไม่เข้าใจ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ ส่วนนี้เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบขั้นต้น (Try Out) ในงานประชุมทางวิชาการ National & International Conference ครั้งที่ 7 เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2560 ซึ่งเป็นนักวิจัย อาจารย์ นักศึกษาและบุคลากรที่มาร่วมงานของสถานศึกษาในกลุ่มเบญจมิตรโดยแจกเฉพาะกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ สุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยเซาท์อีสท์บางกอก มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยธนบุรี โดยแจกแบบสอบถาม 200 ชุดได้รับกลับคืนมา

จำนวน 70 ชุดเป็นแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้ 40 ชุด แล้วนำไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) หาค่าความเชื่อมั่นที่ 95% การทดสอบ Descriptive Statistic ปรากฏว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงตามจุดมุ่งหมายในการวัด แต่จากการวิเคราะห์แบบสอบถามที่เสียพบว่าเป็นของผู้ที่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เนื่องจากข้อความของคำถามในนโยบาย Thailand 4.0 มีคำศัพท์เฉพาะที่อธิบายเป็นภาษาอังกฤษจำนวนมาก ยากที่จะเข้าใจ จึงได้ปรับข้อความในแบบสอบถามใหม่ และกำหนดกลุ่มประชากรใหม่เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงขึ้นไปและผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปใช้จริงในการวิจัย

3. ผลการศึกษาวิจัย

นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่อหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยสถิติไคร้สแควร์ (Chi-Square Test of Independent) กำหนดความเชื่อมั่น 95% ให้ $P \text{ value} \leq .05$ Significant Level (α) ที่ .05 และทดสอบ เป็นการวัดความสัมพันธ์ในลักษณะเป็นเส้นตรงใช้สถิติ General Linear Model : Multivariate นำเสนอผลการศึกษารูปตารางประกอบการบรรยายเชิงวิเคราะห์

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม 554 คน เป็นเพศหญิง 311 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 เพศชาย จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9

อายุ มีอายุระหว่าง 20–29 ปี 166 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 มีอายุระหว่าง 30–39 ปี 146 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 มีอายุระหว่าง 40–49 ปี 132 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 มีอายุระหว่าง 50–59 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 อายุต่ำกว่า 20 ปี 28 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 มีอายุมากกว่า 60 ปี

8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

การศึกษา มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 405 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 ระดับปริญญาโท 80 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 ระดับอนุปริญญา ปวส./เทียบเท่า 46 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และระดับปริญญาเอก 23 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

อาชีพ เป็นพนักงาน/อาจารย์/ข้าราชการ/สถาบัน การศึกษารัฐบาล 232 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 เป็น นักศึกษา 98 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 เป็นพนักงาน/อาจารย์/ สถาบันการศึกษาเอกชน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 พนักงานบริษัทเอกชน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 นักธุรกิจ/ เจ้าของกิจการ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 อาชีพอื่นๆ คือ ข้าราชการ ผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ และเจ้าหน้าที่มูลนิธิ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 พนักงานธนาคารและสถาบัน การเงิน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

3.2 สรุปความรู้ความเข้าใจนโยบาย “Thailand 4.0” ในภาพรวม

จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 554 คน พบว่าส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 อยู่ในระดับ ปานกลาง โดยผู้ตอบแบบสอบถาม 365 คน มีความรู้ และเข้าใจ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าร้อยละ 65.9 โดยมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ และผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 189 คน มีความรู้และเข้าใจอยู่ใน ระดับน้อยที่สุด ค่าร้อยละ 34.1 โดยมีความรู้และเข้าใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกข้อ

3.3 รายงานความรู้ความเข้าใจ การดำเนินชีวิตใน “โลกยุค 4.0”

จากผู้ตอบแบบสอบถาม 554 คน พบว่าส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจการดำเนินชีวิตใน “โลกยุค 4.0” อยู่ในระดับปานกลางจำนวน 365 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 โดยประเด็นที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมากจำนวน 3 ข้อคือ 1. จาก 5 กระแสการ เปลี่ยนแปลงในโลกยุคที่ 4 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ใน 4 มิติ คือ 1) การเปลี่ยนแปลงในการดำรงอยู่ชุดใหม่

2) การเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมของการดำเนินธุรกิจ ชุดใหม่ 3) การเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมของการทำงาน ชุดใหม่ และ 4) การเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมของ การเรียนรู้ชุดใหม่ มีความรู้ความเข้าใจคิดเป็นร้อยละ 70.0 2. วัฒนธรรมของการทำงานชุดใหม่ ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี ทำให้สามารถทำกิจกรรมหลายๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายจะมีมากขึ้น งานรูทีน (Routine) จะถูกแทนที่ด้วยหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ กระแส Industrial 4.0 ในงานที่ไม่เป็นรูทีน จะทวีความสำคัญมากขึ้น มีความรู้ความเข้าใจคิดเป็นร้อยละ 70.4 และ 3. โลกยุค 4.0 ไม่ว่าจะมองไปทางไหน จะเห็นวอร์ปโลกที่เราอยู่เปลี่ยนแปลง ไปจากเดิมมาก เราจะใช้เวลาประมาณ 4 ชั่วโมงในแต่ละวัน กับสมาร์ทโฟนที่เราสามารถทำงานได้หลายอย่างพร้อมกัน สามารถประชุมทั่วโลกแบบเห็นหน้ากันได้ มีความรู้ ความเข้าใจคิดเป็นร้อยละ 70.9 และผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 186 คน มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าร้อยละโดยเฉลี่ยเท่ากับ 33.6 โดยมีความรู้และเข้าใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกข้อ

3.4 สรุปความรู้ความเข้าใจเรื่องนโยบายทางการ ศึกษาตามนโยบาย Thailand 4.0

จากแบบสอบถาม 9 ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถาม 554 คน พบว่าส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องนโยบายทาง การศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 362 คน มีค่าร้อยละ 65.3 โดยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ และ ผู้ตอบแบบสอบถาม 192 คน มีความรู้และเข้าใจอยู่ใน ระดับน้อยที่สุด ค่าร้อยละ 34.7 โดยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ทุกข้อ

3.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร

ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพกับความรู้ ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ด้วยไคสแควร์ (Chi-Square Test) ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่าทั้งเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อวัดความสัมพันธ์ใน

ลักษณะเป็นเส้นตรงใช้สถิติ General Linear Model: Multivariate Test พบว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ มีความสัมพันธ์ผกผันกันเป็นเส้นตรง (ไปในทางตรงกันข้าม) แสดงถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ

4. อภิปรายผล

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ Phipathananunth *et al.* [4] การวิจัยเรื่องระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการศึกษา ของ Sriswasdi [9] ศึกษา เรื่อง ความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ อายุการศึกษา อาชีพ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Akkanvanitch *et al.* [10] ศึกษาถึง ความรู้ความเข้าใจการลงทุนกองทุนรวมของ ลูกข้าราชการกรุงไทย สาขาโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ การลงทุนมาก่อนแล้วก็ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่อง กองทุนรวม

5. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ควรดำเนินการให้ความรู้ความเข้าใจอย่างริบถ้วน ในบุคคลที่อยู่ในแวดวงการศึกษาเป็นอันดับแรก เพราะ นโยบาย Thailand 4.0 เป็นนโยบายที่ดีมากมีเนื้อหาครบถ้วนที่ประชาชนทุกคนควรได้รับรู้รับทราบจะได้เตรียมตัวอยู่ในโลกยุคใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ แต่ผลการวิจัย จากกลุ่มผู้มีการศึกษาดั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และสูงกว่าปริญญาโท และส่วนใหญ่เป็นคนที่อยู่ในวัยทำงาน ซึ่งทำงานอยู่ในวงการ

ศึกษา มีอายุตั้งแต่ต่ำกว่า 20 ปี ถึง 59 ปี จำนวน 546 คน คิดเป็นร้อยละ 98.6 แต่มีความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 อยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อยที่สุด ดังนั้นจึงควรให้ความรู้กับกลุ่มนี้เป็นกลุ่มแรก

2. ใช้การให้ความรู้เนื้อหา Thailand 4.0 ตามกลุ่มคนให้เกิดความรู้ความเข้าใจผ่านทุกโซเชียลมีเดีย ทุกแพลตฟอร์ม ให้เข้าถึง Thailand 4.0 ทุกโซเชียลมีเดีย และให้ TV ทุกช่องสร้างเนื้อหา Update เรื่อง World Trend ทางนวัตกรรมและเทคโนโลยีจากทั่วโลก และควรทำใน ทุกโซเชียลมีเดียจะสร้างความเข้าใจได้เร็วมาก และมี ประสิทธิภาพสูงในการสร้างความรู้ความเข้าใจ

3. ควรให้ความรู้สอดแทรกในชั้นเรียนในทุกกระบวน วิชา ในทุกระดับการศึกษา

4. ควรจัดประชุมสัมมนาความรู้ความเข้าใจใน นโยบาย Thailand 4.0 ผ่านทุกสถานศึกษา ทุกหน่วยงาน ราชการ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และ ภาคเอกชน

5. ควรแยกเนื้อหาการฝึกอบรมออกเป็นกลุ่มตาม ผู้เรียนและการฝึกอบรม เช่น

กลุ่มที่ 1 ครู อาจารย์และบุคลากรสถานศึกษาให้ เรียนรู้ผ่านการฝึกอบรมเป็นอันดับแรก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มข้าราชการ พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ทุกภาคส่วน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักธุรกิจขนาดใหญ่ หอการค้า

กลุ่มที่ 4 กลุ่มเอสเอ็มอี

กลุ่มที่ 5 กลุ่มนักธุรกิจขนาดใหญ หอการค้า

6. ควรกำหนดเนื้อหาที่จะต้องบอกให้ทุกคนได้รู้ ได้เข้าใจเป็นอันดับแรกอย่างริบถ้วนคือ

เมื่อโลกไม่ใช่ใบเดิม โลกมีพลวัตอยู่ตลอดเวลา พอจะจำแนกได้เป็น 4 ยุคด้วยกัน

ยุคที่ 1 เกิดการปฏิวัติในภาคเกษตรหรือที่เรียกกันว่า Green Evolution

ยุคที่ 2 เกิดการปรับเปลี่ยนสู่สังคมอุตสาหกรรม ผ่าน Industrial Revolution ครั้งที่ 1 และ 2

ยุคที่ 3 เกิด Digital Revolution เป็นระลอก ๆ

ยุคที่ 4 คือ The Fourth Industrial Revolution หรือ ยุคปัจจุบันเกิดการรวมตัวและแตกตัวของ เทคโนโลยีและ นวัตกรรมใน 3 Domains หลัก ดังนี้ 1) Bio Domain เช่น Bioprint, Genetic Transformation 2) Physical Domain เช่น Autonomous Vehicle (รถที่ขับเองได้) วัสดุศาสตร์ นาโน เทคโนโลยี และ 3D/4D Printing 3) Digital Domain เช่น Internet of Thing (IoT), Digital Manufacturing จากนี้ไปนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ จะเกิดจากการ รวมตัวและแตกตัวของ 3 Domains นี้

โลกในระยะเปลี่ยนผ่าน

ทำการเคลื่อนจากโลกในศตวรรษที่ 20 มาสู่โลก ในศตวรรษที่ 21 เป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง ก่อ ให้เกิดชุดของโอกาส ภัยคุกคาม เงื่อนไขและข้อจำกัด ชุดใหม่ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาชุดของ ขีดความสามารถชุดใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง

7. ถ้าเป็นกลุ่มทางการศึกษาให้เพิ่มเนื้อหาการศึกษา ตามนโยบาย Thailand 4.0

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยเรื่องความรู้ ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ในทุกภาค ทุกจังหวัด และนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกัน เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริง เพื่อให้ได้ข้อมูลมาประยุกต์ใช้ในการประชาสัมพันธ์ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจนโยบาย Thailand 4.0 ของ รัฐบาลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] Sirikanya 926. (2014, Jan.). Bloom Bloom's Taxonomy Learning Theory [Online]. Available: <https://sirikanya926.wordpress.com/2014/01/18>
- [2] Perception. (2017, May). [Online]. Available: <https://www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/Perception.htm>
- [3] The National Reform Council. *Blue Print and Action Plan for the Drive of Thailand 4.0. Model Drive of Thailand towards Stability, Wealth and Sustainable*. Bangkok: Printed material, 2016

(in Thai).

- [4] C. Phipathananunth and S. Jalernrat. (2007, May). Knowledge and Understanding of the Computer Related Crime Act B.E. 2550 (2007) [Online]. Available: http://eprints.utcc.ac.th/1662/2/1662abstract_thai.pdf
- [5] S. Sriswasdi. (2017, May). Knowledge and Understanding in the Philosophy of Sufficiency Economy of People in Bangkok Area [Online]. Available: <http://libdcms.nida.ac.th/thesis6/2552/b165454.pdf>
- [6] W. Akkanvanitch and P. Rachapradit. (2014, May). Understanding Mutual Fund Investments: A Case Study of Customers of Krung Thai Bank, Phra Buddha Chinnarat Phitsanulok Hospital Branch. Available: <http://www.bec.nu.ac.th/bec-web/graduate/isthesis/file/coverWed33134.pdf>
- [7] S. Wichiranon. (2017, May). Knowledge understanding and the opinion regarding the philosophy of sufficiency economy of the students of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon [Online]. Available: http://decade1.ird.rmutp.ac.th/old/files_upload/5-2-5.pdf
- [8] S. Leklersindhu. (2017, May). Knowledge understanding and the application the philosophy of sufficiency economy of economic tamboon bang yai district, nonthaburi province. *Journal of Thonburi University* [Online]. 11(25), pp. 89-98. Available: http://www.thonburi-u.ac.th/journal/Document/11-25/Journal11_25_7.pdf
- [9] S. Sriswasdi. (2017, May). *Knowledge and understanding in the philosophy of sufficiency economy of people in bangkok area* [Online]. Available: <http://libdcms.nida.ac.th/thesis6/2552/b165454.pdf>

- [10] W. Akkanvanitch and P. Rachapradit. (2017, May). *Understanding Mutual Fund Investments: A case study of customers of krung thai bank, phra buddha chinnarat phitsanulok hospital branch* [Online]. Available: <http://www.bec.nu.ac.th/bec-web/graduate/isthesis/file/coverWed33134.pdf>